

**“Akármit is cselekszel az életben, lényegtelené válik, de nagyon fontos, hogy megtedd, mert senki más nem fogja.”
(Gandhi)**

Az emberi lét céltalanságát Gandhi a fenti sorokban érzékelteti. Sok értelme nincs az életednek, kedves emberi lény, de tegyél meg mindent, ami tőled telik, mert más nem fogja, legalábbis nem úgy, ahogy te tennéd. Madách pedig, az *Ember tragédiájában* így fogalmaz: „Ember, küzdj és bízva bízzál!” - ne keress szabályszerűséget, ne akarj mindent megérteni, csak élj. Nem feltétlenül *tragédia* ez, hisz leveszi a vállunkról azt a terhet, hogy mindenben az értelmet keressük. Olykor meghaladja a képességeinket, hogy jelentést találjunk az élet szövevényeiben. Az értelem megtalálásával foglalkozzon az a valaki, aki nyakába vette azt a terhet, hogy embereket terem. Így felejtsük el a gondolkodást, inkább tegyük, amit tennünk kell, a filozófiát pedig hagyjuk azokra, akiknek ez a kenyerük.

Lassan a tanév végéhez közeledünk. Pár nap még, és egy időre elfelejthetjük a szinusz és a koszinusz fogalmát, a színlelt figyelmet, a korán kelést – mindent, ami az iskolával jár. Végre bambulhatunk egész nap a szobánkban a gép előtt, és felelősség nélkül pocsékolhatjuk az időnket, elveszve az internet legmélyebb bugyraiban. Hurrá! Mielőtt azonban átadnánk magunkat a nyár édes semmittevésének, hadd köszönjem meg úgy a szerkesztők és rovatvezetők, mint **Sánta Elza-Hajnalka** és **Kiss Mária** egész éves munkáját az újság szerkesztésében. Köszönöm!

Végezetül pedig a magam és a szerkesztőség nevében kívánok sok sikert a végzősöknek az érettségihez, valamint kellemes, élményekben és könyvekben gazdag vakációt mindenkinek! Szeptemberben találkozunk!

Kiss Anna, főszerk.

Ebben a számban:
Magna Cum Laude: Pálinka dal - 2. oldal
Egyetemista leszek, II. világháborús kvíz - 3. oldal
Zöld övezet: Csodás lepkék - 4. oldal
e-Gér, Kulin György csillagász kör - 5. oldal
Valódi arcok - Sánta Elza magyartanár nő, Krilek Yvett diák - 6. és 11. oldal
A háború vége (folytatás az előző számból) - 7-10. oldal
VIII. Tudományos Diákkonferencia - 12. oldal
Süss Kittivel - 13. oldal
PC játékosok - 14. oldal
Nekünk a Balaton a Riviéra... - 15. oldal
Médiaajánló - 16. oldal

Magna Cum Laude: Pálinka dal

vs

Csokonai Vitéz Mihály: Szerlemdal a csikóbőrös kulacshoz

A Pálinka dal és a Szerlemdal a csikóbőrös kulacshoz című szerzemények között az egyetlen különbség az, hogy az egyik a borról, a másik pedig a pálinkáról szól, és persze csekély 200 év.

Mindkét szerző a szerelmeként tekint az italtra, mámorító érzés számukra részegnek lenni: „Drága kincsem-galambocskám/Csikóbőrös kulacsocskám!/Érted halok, érted élek,/Száz leányért nem cseréllek!”. A Pálinkadalban pedig a következőképpen hangzik ugyanez: „Álmaim kéklő egén,/gyümölcsfáink tetején/Pálinka szerlemem légy az enyém!”. Ők mindketten az ital vén és örökös rabjai, akik úgy gondolnak az alko-

holra, mint egy férfi az általa legjobban szeretett, legszebb, legjobban megbecsült nőre, aki iránt szerelmének örök lángja az ő szívében ki soha nem aludhat. Az itallal kelnek, azt reggeliznek, ebédelnek, uzsonnáznak, vacsoráznak, és az ő társaságában is térnek nyugovóra.

A pálinka és a bor számukra a földkerekségen elképzelhető legjobb, legodaadóbb barát, aki minden problémájukat megérti, meghallgatja, majd meg is oldja ezeket, ha szomorúak jó kedvre deríti őket. Állandóan csak az italozásra tudnak gondolni, már korán reggel részegek, és bármi áron megvédenék, akár tűzbe is nyúlnának a szeretett „nőért”.

Mindketten tudják, hogy az ital hamarosan a vesztüket okozza, és hogy ez az életmód, amit folytatnak egyáltalán nem helyes. Ez a kegyetlen tény szomorúsággal tölti el a lelküket, de ezt pillanatok alatt vidámság váltja fel, ha belekortyolnak az italukba. A Magna Cum Laude-ből Mező Misi a következő szavakkal írja le a pálinka okozta halált: „De nekem így is megérte, egy életen át várni rád./A halálos ágyamon az infúziómba ne töltsetek csak pálinkát!”, Csokonai ugyanezt így fogalmazza meg: „Kincsem, violám, rubintom!/Itt az utolsó forintom:/Érted adom ezt is, tubám!/Csak szádhoz érhessen a szám.”

A felfedezett hasonlóságok megtekintése után meggondolandó, hogy a Pálinka dalt vajon nem a Szerlemdal a csikóbőrös kulacshoz ihlette-e?

Bagosi Zsófia

IMPRESSZUM

IÁJKold!

ISSN 2284-564X

ISSN -L 2284-564X

Főszerkesztő: Kiss Anna XI.A.

Szerkesztő: Bagosi Zsófia X.B.

Irányítótanárok: Sánta Elza Hajnalka, Kiss Mária, Szabó Amália, Náday Katalin

A szerkesztőség címe:

Arany János Iskolaközpont,

415 500 Nagyszalonta, 1944. június 7. u. 2.

Telefon: 0359 405 134

e-mail: kiss_anna94@yahoo.com,

berekelza@yahoo.com

Korrektor: Krilek Yvett,

Arculattervező: Nagy Zsombor

Rovatvezetők:

Dani Éva IX. A.

Farcut Renáta X. A.

Korda Hajnalka XI. B.

Krilek Yvett VIII. A.

Maurer Lajos IX.A.

Moldován Kitti XI.A

Nagy Gábor X. B.

Nagy Ingrid VIII. A.

Nagy Zsombor XI. A.

Szabó Bettina VIII. A.

Szabó Levente XI. B.

Szél Ádám VIII. A.

Szilágyi Norbert X.B.

Takács Emese VIII. A.

Egyetemista leszek!

oktatás folyik, amelyet a tanárok nagyon komolyan vesznek, nem mondanak le egyetlen óráról sem. Sok a tudományos szakirodalom, első évben a régi irodalom, amik a kötelező olvasmányok közé kerülnek. Aki erre a szakra készül, annak az első éves tapasztalataim alapján melegen ajánlom a Biblia tanulmányozását, mivel ismerete nélkül nehéz lesz a régi magyar irodalom megértése. Ezen az egyetemen még bárki, aki más nyelvet (-ket) választ a magyaron kívül, de magyar anyanyelvű, lehetősége van arra, hogy magyarul tanuljon bizonyos tantárgyakat, amik minden nyelvszakos számára kötelezőek, ezek Közös Törzs néven szerepelnek. Ide tartozik az Általános nyelvészet, Irodalomelmélet és még sok más mindhárom alapképző éven keresztül. Természetesen nem csak szövegek elemzésével foglalkozik ez a szak, a tantárgyak között van olyan is, amely más médiumokra fekteti a hangsúlyt, mint a film, a kép vagy a képvers. Mivel ez filológia szak, érthető, hogy nagyon sok olvasmány van, amit kötelező elolvasni, ezért ha ide jelentkezel, számíts arra, hogy nem biztos, hogy lesz annyi szabadidőd, mint más szakosoknak, illetve nem csak szesszióban használsz majd a tanulót. Az egyetemen minden félév végén legalább 2-3 dolgozat beadása kötelező bizonyos témákból, ami alapos utánajárást igényel, ezen kívül, mivel mindegyik tantárgy különálló, félév végén olyan 10-11 vizsgára számíthatsz. Ez első hallásra rengetegnek tűnik, de ha tanulsz rendszeresen, és bejársz az órákra, az egyetem elvégzése nem okoz gondot. Ha elvégzed az egyetemet plusz a mesterit lehetsz tanár, fordító, szerkesztő, dolgozhatsz a médiában, kutathatsz tudományos dolgokat és még sok más. Ha felkeltetem az érdeklődésedet további információkat találsz a <http://hun.lett.ubbcluj> honlapon.

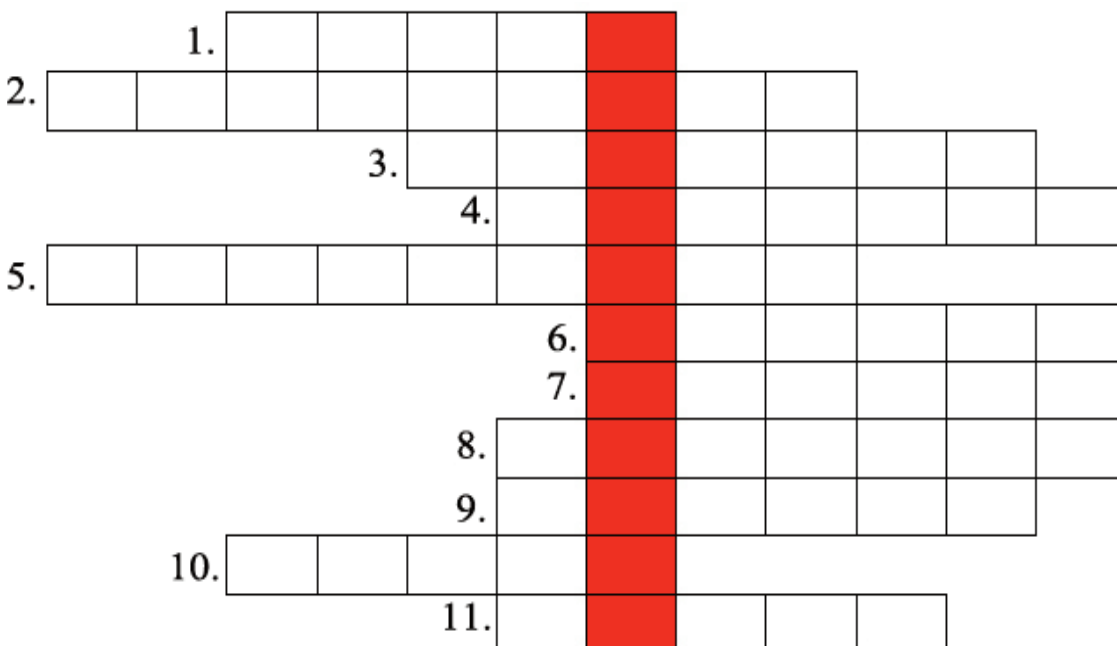
A Babeş Bolyai Tudományegyetem

Kedves leendő egyetemisták!

A Babeş Bolyai Tudományegyetem magyar főszakára járok, amely kombinálható bármilyen más idegen nyelvvel, de lehetőség van önálló magyar szak tanulására is. Mindenkinék ajánlom ezt a szakot, aki szereti az irodalmat, érdekelt a történelemben, és szeret más is olvasni ponyvairodalomon kívül. Az egyetemen felsőfokú

II. világháborús kvíz

Írta: Nagy Csenge Orsolya

1. Eben-..... belga erőrendszer
2.- hadművelet, Magyarország 1944-es megszállása
3.-vonal Francia erőrendszer
4. A Bismarck testvérhajója volt
5. Itt szálltak partra a Szövetségesek 1944. június 6.-án
6. Megfejtethetetlennek hitt német kódozási rendszer

7. Goerge Patton, amerikai tábornok
8. Szovjet "generalisszimusz "
9.-Garden hadművelet
10. Rommel német tábornagy
11. A Ju. 87. zuhanóbombázó beceneve

Készítette: Kovács István, XI. A
A megoldásokat Kiss Anna várja,
június 10 -ig!

Boglárka

Azúrlepke

"Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszélidítettél!"

Atlaszlepke

Citromlepke

A világűrben is túlél az elpusztíthatatlan medveállatka!

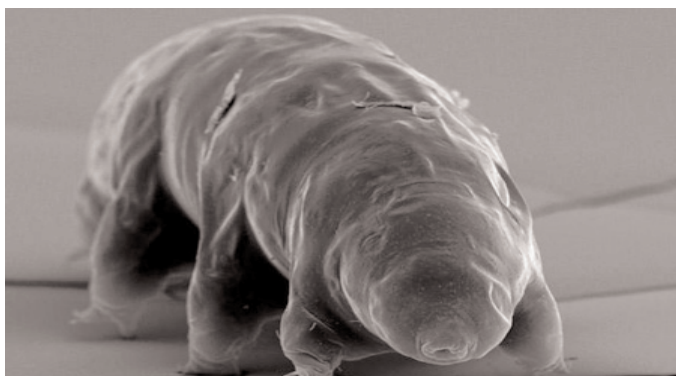
Tíz nap a földit ezerszeresen meghaladó sugárzásban, mínusz 250 fok alatt, oxigén nélkül. A kísérleti állatok több mint kétharmada túlélte.

A magyar tudományos nyelvben a vicces medveállatka néven ismert, az ízeltlábúakkal közeli rokonságban levő állatok eddig is ismertek voltak hihetetlen túlélőképességükről, néhány tanulmány kis túlzással egyenesen elpusztíthatatlannak nevezte őket.

Az akár másfél milliméteresre is megnövő medveállatkák a Földön mindenhol előfordulnak a Himalájától a tengerek mélyéig. Évekig kibírják víz nélkül, túlélnek a mínusz 200 Celsius-fok alatti és a plusz 150 feletti hőmérsékletet, a nagy nyomást és a sugárzást.

Szabó Levente

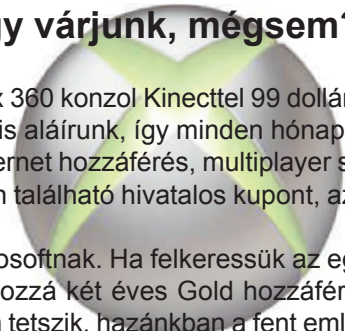

Xbox 99 dollárért! Vagy várjunk, mégsem?

- rovatvezető Nagy Zsombor

A Microsoft hivatalosan is elismerte, hogy tényleg kapható lesz a 4 GB-os Xbox 360 konzol Kinecttel 99 dollárért. Ennyit kell fizetnünk azért, hogy hazavihessük a masinát, igaz ezzel két év hűségidőt is aláírunk, így minden hónapban 14,99 dollárt fizetünk majd az Xbox Live Gold hozzáféréstért (gyengébbek kedvéért internet hozzáférés, multiplayer stb). Kiskapunk nincsenek. Ha részéről áll az ajánlat, csak ki kell nyomtatnod az interneten található hivatalos kupont, azzal bemész egy MS Storeba és átveszed a gépedet.

Voltaképpen egy előfizetésről van szó, melyben összesen 458 dollárt fizetünk a Microsoftnak. Ha felkeressük az egyik legnépszerűbb webáruházat, szintén vehetünk magunknak egy 4 GB-os Slimet, s hozzá két éves Gold hozzáférést, összesen 436 dollárért. Igaz ez utóbbi összeget egyben kell kicsengetnünk. Ha így sem tetszik, hazánkban a fent említett gép ára, internet nélkül 1300 RONból kijön. Összehasonlítva már csak egy kérdés tehető fel: megéri?

Samsung Omnia M

A Samsung május 12-én mutatta be legújabb Windows Phone Mango üdvöskéjét, az Omnia M-et - avagy leánykori nevén a GT-i8350-et. Hasonlóan az Omnia W-hez, ez a telefon is Super AMOLED kijelzővel lett felszerelve, mely 4"-os átmérővel, és az operációs rendszernél egyetlen elérhető, WVGA felbontással (800×480 pixel) rendelkezik. Emellett 1GHz-es processzorral, valamint 384MB RAM-mal van ellátva.

Aggodalomra semmi ok, ez a karcsúnak tűnő specifikáció bőven elég a WP futtatásához. Elvégre a nagy színes kockák rajzolatása nem igényel különösebb erőforrást... De térjünk vissza a telefonhoz, elvégre szegény nem tehet róla, mit futtat. A belső tárterület mérete 4GB, a hátoldali kamera 5 megapixeles, LED vakuvázzal támogatva. Ezt szembeállítva egy VGA felbontású optika egészíti ki, valamint egy WiFi antenna. Az akkumulátor 1.500mAh-es.

Emellett a Samsung néhány saját szoftvere is megtalálható rajta, mint például a ChatON, Family Story, vagy az AllShare. Az ár, valamint a megjelenés pontos dátuma még nem ismert, de először Európában bukkan majd fel.

Kulin György Csillagász Kör az Arany János Iskolaközpontban

Mint már bizonyosan hallottátok, 2012. január 28-án megalakult a Kulin György Csillagász Kör, melynek tevékenységei a „Tudományok szigete” című pályázaton belül vásárolt teleszkóp segítségével zajlottak.

Felvettük a kapcsolatot az Erdélyi Magyar Csillagászati Egyesülettel, amely egyesület üdvözölte a csillagász kör megalakulását Kulin György városában.

Megkerestük **Kulin Esztert**, Kulin György lányát, aki édesapja most megjelent könyvének 10 példányát ajándékozta a csillagász körnek. Ezúton is köszönjük, és egyben köszönjük a bátorító szavakat is.

A csillagász kör tevékenységeit **Csukás Mátyás** az Erdélyi Magyar Csillagász Egyesület Tudományos Titkára és **Kósa-Kiss Attila** helyi csillagász támogatták és segítették. A tevékenységek nemcsak a diákok körében voltak népszerűek, hanem a szülők és az iskola tanárai is résztvettek a gyakorlati megfigyeléseken. Az előadásokat **Csukás Mátyás** tartotta kéthetente, szombaton délelőtt, a Tudományok Szigete teremben. Ezen előadások után általában távcsöves Nap-figyelések és éjszakai megfigyelések következtek, amelyeken a Holdat, a Jupitert, a Vénuszt, a Szaturnuszt stb. kémleltük.

Rögtön a csillagász kör megalakulása után beiratkoztunk a **Kulin György Csillagászati Diákvetélkedőre**, melynek három fordulója volt és a legjobbak, a háromfordulós feladatsor megoldása után továbbjuthattak a döntőbe, mely Magyarországon zajlott, 2012. május 12-én. A versenyen három VIII. A osztályos diák vett részt, csapatuk neve **1436 Salonta** (a csapatnevük annak a kisbolygónak a nevével egyezik meg melyet Kulin György fedezett fel és szülővárosa tiszteletére nevezett el Szalontának). A résztvevő diákokat **Szél Ádámnak** (ő volt a csapatkapitány), **Bereczki Edmondnak** és **Lakatos Csabának** hívják, a csapat munkáját **Kósa-Kiss Attila** segítette. A csapat a középmezőnyben végzett és bár nem nyert számos érdekes megfigyelést és feladatot vitt véghez a három forduló során. Jövőre reméljük nagyobb sikerrel és még több tapasztalattal veszünk részt ezen a magas színvonalú versenyen.

Következő nagyobb távcsöves megfigyelésre 2012. június 6-án kerül sor, amikor hajnalban a Vénusz elhalad a Nap előtt. Erre az eseményre mindenkit szeretettel várunk az Arany János Iskolaközpontban, ahol remélhetőleg több távcsövel is megfigyelhetjük és megoszthatjuk egymással ezt a csodálatos eseményt, ami talán 100 év múlva fog újra bekövetkezni.

Amint láthatjátok, mindent megteszünk azért, hogy a most indított csillagász kör hosszú életű legyen és népszerűsítse, úgy Kulin György nevét és tevékenységét, mint pedig a csillagászatot, mely egy sokoldalú, titokzatos és kalandos tudományág. Itt szeretnénk megköszönni **Kovács Klaudia** és **Bakó Irén** tanárnőknél és **Mészár Julianna** igazgatónőnek mindazt a támogatást, melyet a csillagász kör tevékenységeinek lebonyolításában nyújtottak.

Kiss Mária, a csillagász kör vezetője.

1. Miért választotta a tanári pályát?

Ez egy nagyon nehéz kérdés. Azt hiszem, leginkább a sors hozta így. Több irodalmi mű is a következő kérdéssel foglalkozik: mi dolga az embernek a világon? Én úgy gondolom, hogy az én feladatam, hogy tanítsam meg gondolkodni a diákokat, lehetőségeket adjak nekik arra, hogy kifejezhessék, megismerjék magukat és a körülöttük lévő világot az irodalmi műveken keresztül.

2. Mi a hobbija?

Nagyon szeretek kézimunkázni. Itt ne a varrásra és kötögetésre gondoljak. Karácsonyra saját készítésű képeslapokat szoktunk küldeni. A decoupage technikát is kedvelem. Szeretek mindent, ami a kreativitást fejleszti. Egy rút dologból gyönyörűséget létrehozni. Sokan az olvasást tekintik hobbijuknak. Én nem tudom elképzelni az életem a könyvek nélkül. Egy kis irodalom fűszerezi be a mindennapokat. Felvidít vagy elszomorít, de mindenképp ad valamit az életemhez, a gondolkodásomhoz. Kikapcsolja a világot körülöttem, csak a könyv van és én. Ez nem hobbi, hanem mindennapi szükséglet. A test számára ez az étel, a szellem számára pedig a könyv.

3. Milyen stílusú zenét kedvel?

A mai monoton zenét nem szeretem. Az elektronikus zenét sem, bár a 80-as, 90-es évek zenéje közül többet igen: Ákos, Edda, Omega, Fonográf, Karthago. Ezekben is megjelenik az elektronikus hangzás, de lágyabban. Leginkább azokat kedvelem, amikben élő hangszerek vannak. Nagyon szeretem a hegedűszót. Most eléggé elterjedt az etno, a folk és a rock keveredése. Ezeket kedvelem leginkább. Itt nem kifejezetten csak a magyar etnót és folkot, hanem más népek népzenejét is. Tetszik, ahogy ezt a modern hangzással keverik. Kedvencem a Sebők-együttes, a Csík zenekar, Ghimes, Makám-együttes.

4. Milyennek találja a mai diákokat?

A mai diákoknak nagyon erős személyiségük van, és ezt állandóan ki is nyilvánítják. Nehéz őket formálni, terelgetni, mert minden próbálkozásban a rosszat látják. Idő előtt úgy gondolják, hogy felnőttek, pedig még semmit nem tudnak a világról. Ez annyiban jó, hogy van véleményük, és ezt vállalják is. A tanuláshoz és az iskolához eléggé „furcsán” állnak, nem hiszik, hogy értük, az ő boldogulásukért van. Úgy tekintenek erre, mint a legrosszabb dologra, ami történhetett velük. Ezzel a hozzáállással teszik elviselhetetlenné a mindennapjaikat. Ha más felfogással állnának hozzá, könnyebb lenne a dolguk, és rájönnének: Ez nem is rossz! Új információkat megismerni, ismeretlen dolgok után kutatni a legjobb dolog a világon. A tudat, hogy tegnap még nem tudtam, de most már tudom. Ennél jobb érzés nincs.

5. Mik a jövőbeli tervei?

Jövőbeli tervek? Azt hiszem a tervem az, hogy boldogok legyünk, és addig foglalkozzam a tanítással, amíg élvezem. Ha már nem szeretem, akkor kezdek majd el azzal a kérdéssel foglalkozni, hogy mi lesz azután.

6. Hova szeretne eljutni?

Nem vagyok az az utazós fajta. Nincsenek olyan álmaim, hogy jussak el ide vagy oda. Nem szeretem a nyüzsgést, a sok embert. Akkor mindenki ideges és feszült. A nyugodt helyeket kedvelem.

8. Kedvenc irodalmi műve és írója?

Nincs kedvencem. Pillanatnyi lelkiállapotom dönti el, hogy kit, mit szeretek olvasni. Kedvenc költőm van: József Attila. Úgy gondolom, hogy ő tudott úgy írni, hogy ha elolvasom egy-egy versét találok benne olyat, ami aznapra segítséget nyújt nekem. Választ a problémákra, lehetőséget a boldogulásra. Nem konkrétan persze, hanem azáltal, ahogy el tud gondolkodtatni. A próza terén nagyon szeretem Foucault-t, Ecot és Borges-t. A magyarok közül Bródy Sándort, Závada Pált és Esterházy Pétert emelném ki.

9. Iskola évei során milyen csínytevéseket követett el?

Sajnos nincsenek ilyen emlékeim. Vagy nagyon elnyomtam magamban. Ki tudja? Egyszer raktak ki óráról. Arra emlékszem. Hetedikben Bödi Kálmán. Egész évben rá se mertem nézni, úgy szégyelltem magam.

10. Milyen álmai iskolája?

Talán ez a legnehezebb kérdés. Nagyon hosszú lenne ecsetelni azt, hogy kinézetében, elrendezésében, tananyagában ez hogy nézne ki. Ezért a „humánerőforrást” fejteném ki röviden. A legnagyobb álmom az, hogy ne legyen irigység, és szeressék egymást diákok, tanárok. Akarjanak tanulni, akarjanak gondolkodni, akarjanak fejlődni. Fogadják el a különböző próbálkozásokat. Örüljünk annak, hogy együtt lehetünk.

folytatás az előző számból

A HÁBORÚ VÉGE

Írta: Bagosi Zsófia

Amióta rájöttem, hogy apa vagyok, mintha kicseréltek volna. Az előtt csak a munkám érdekelt, de néhány hete csak egy kisgyereken jár az eszem, akiről azt sem tudom, hogy fiú-e vagy lány. Aztán jött a büntudat, hogy akkor cserben hagytam, és a kétségbeesés, hogy talán látni sem akar. Soha nem akartam ezt megtapasztalni, de ha már így alakult, akkor legalább a vége legyen valamennyire jó. Ha beszélhetnék Rékával, ha megtalálnám, mindezt elmondanám neki. Az egész utána folytatott kutatást, minden gondolatomat, ami róla szólt.

A következő napokban folytattam a keresést. Felkerestem a régi barátokat, ismerősöket, de Réka, mintha sosem létezett volna, senki nem tudott róla semmit, nem beszéltek vele már évek óta. Az egyik régi barátnőjétől megtudtam, hogy miután elhagytam, bejelentés nélkül elment, és azóta nem hallott róla semmit. Ez igazán meglepett, mert Réka rengeteget ült az Internet előtt, és több közösségi portálon is fent volt, állandóan azokat böngészte. Mikor ezzel a lánnyal beszéltem, kifogyott belőlem az utolsó cseppnyi remény is, hogy valaha megtalálom a gyermekem anyját. Nem létezik, hogy akkora fájdalmat okoztam neki. Réka volt a tipikus újrakezdő. Mindig meglátta a pozitívumokat, és soha nem adta fel. Állandóan valami új tervvel rukkolt elő, ha az előző csődbe ment.

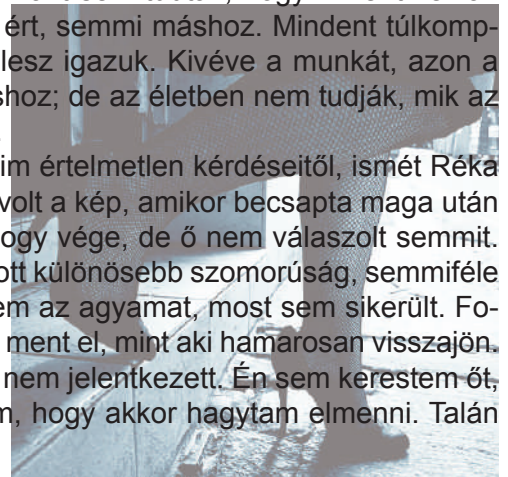
Nehezemre esett, de kénytelen voltam elfogadni a tényt, hogy a nyomozásom értelmetlen. Réka mintha sosem élt volna. Az is bebizonyosodott, hogy már a nevét sem tudom. Teljes mértékig kizárt, hogy az ország egy másik pontján él, mert soha nem költözött volna kisebb városba, mint Budapest, csak esetleg nagyobbba. Irtózott a vidéki mentalitástól és az ottani élettől. Neki Budapest volt az élete, nem tudta e nélkül a város nélkül elképzelni a létet, imádta a nyüzsgést. Újságíróként nem tudott belegondolni, hogy ne kelljen mindenhova rohannia, ha el akar csípni valakit, hogy megcsinálja egy fontos interjút. Az ő rovata volt a legolvasottabb az egész magazinban. Mindenki felismerte az utcán. Tudták ki ő, bármerre ment. Egy ilyen híres nő nem tűnhet el csak úgy, nyom nélkül. Kivéve, ha gondosan előkészít mindent, akkor lehetséges. A szerkesztőségben felvilágosítottak, hogy már szülés előtt kilépett, és azóta semmit sem tudnak róla. Hiába is, a nők megfeythetetlenek. Ha igaz az, hogy a szakításunk óta senki nem látta, akkor több mint valószínű, hogy már az előtt el akart tűnni a szemünk elől, csak megjátszotta magát. Ez lenne nála a nagy újrakezdés? Egy teljesen más élet? Tehát akkor nem is én vagyok az oka, hogy elment. Ő akarta így. Hiába is töröm a fejem, nem jut más lehetőség eszembe a hollétéről, sőt a kilétéről egyáltalán nincs fogalmam. Egyszerűen nem folytatom a kutatást. Ha Réka nem akarja, hogy megtaláljam, akkor nem is fogom keresni. Ha majd ő úgy gondolja, hogy bemumatja nekem a gyerekeimet, akkor fogunk legközelebb találkozni. Teljesen összezavarodtam.

Következő hétfőn minden visszaállt a megszokott kerékvágásba, visszamentem dolgozni.

- Na, Péter, megtaláltad a kis exedet? – ez a kérdés hallatszott mindenfelől, amint bementem az irodába. Muszáj volt nekik is elmesélnem tapasztalataimat, hisz a barátaim voltak, és azon kívül is számot kellett adnom, hogy miért furikáztam egész héten körbe-körbe Budapesten a céges autóval.

Sokan elmebetegnek tartottak, amiért foglalkoztam vele. Úgy gondolkoztak, hogy minek nekem egy gyerek, akit el kell tartani? Meg egy asszony, aki még többbe kerül, mert neki minden héten valami újdonság kell. Azzal nyugtatgattak, hogy jobb ez így nekem; ha rájuk találok csak megbánom. Nos, én pont az ellenkezőjét hittem, de rájuk hagytam. Mindannyiuk rossz házasságban élt, megcsalták őket a feleségeik, volt amelyik már kétszer elvált. Ők akartak nekem tanácsot adni, akik azt sem tudták, hogy miként kell az emberekkel bánni. Nemhiába, némelyikük helyszínelő, csakis ahhoz ért, semmi máshoz. Mindent túlkomplikálnak és végül semmi jó nem származik belőle, aztán nem nekik lesz igazuk. Kivéve a munkát, azon a téren legyőzhetetlenek, a helyszínelők adják az alapokat a nyomozáshoz; de az életben nem tudják, mik az alapok, nem tudnak magukkal mit kezdeni. Én is ilyen voltam ezidáig.

Este, amikor végre hazaértem, megszabadulva a munkatársaim értelmetlen kérdéseitől, ismét Réka járt a fejemben. Leginkább az a nap, amikor szakítottunk. Olyan éles volt a kép, amikor becsapta maga után az ajtót, mintha éppen most történt volna meg. Megmondtam neki, hogy vége, de ő nem válaszolt semmit. Csak összepakolt és egyszerűen kísértelt az ajtón. Az arcán nem látszott különösebb szomorúság, semmiféle érzelmet nem tudtam akkor leolvasni róla, és bármennyire is erőltettem az agyamat, most sem sikerült. Fogalmam sincs róla, mi járhatott a fejében azokban a pillanatokban. Úgy ment el, mint aki hamarosan visszajön. Annyit mondott, hogy „Viszlát”, rám se nézett, kísértelt, és soha többet nem jelentkezett. Én sem kerestem őt, de ez az apaság téma mindent megváltoztatott. Igazából megbántam, hogy akkor hagytam elmenni. Talán másként alakultak volna a dolgok.

Próbáltam visszaemlékezni Réka viselkedésére, szavaira az utolsó hetekben, hátha találok valamit, ami bizonyíték lehet arra, hogy előre eltervezte, hogy elmegy, amiért tulajdonképpen nem mutatott ki semmilyen érzelmet. Talán már nem érzett semmit.

Erőfeszítem hiábavaló volt. Semmi különös nem történt az utolsó hetekben a szakításunkon kívül. Minden ugyanúgy ment a megszokott kerékvágásban, mint azelőtt. Többnyire jól éreztük magunkat egymással. Így visszagondolva, nem volt semmi, amit másként csináltam volna a kapcsolatunk utolsó szakaszában. Minden jó volt, mint általában. Természetesen mi is veszekedtünk néha, mint minden normális pár, de utána megbeszéltük a dolgokat és kibékültünk. Nem voltak nagyobb konfliktusaink.

Elkezdtem foglalkozni az ismeretlen Deutsch Réka férjének ügyével. Valójában nem azért csináltam, mert ki akartam deríteni, mi történt a férfival, hanem, hogy a nő közelébe férközzek. Volt benne valami, ami rettentően hasonlított Rékára, mind fizikailag, mind lelkileg. Az ügy haladt előre napról napra, és szerencsére egyre többet kellett találkoznom a nővel, szinte már barátok lettünk. Még az a képtelenség is megforult a fejemben, hogy ő az én Rékám, csak hazudik. Ez azonban teljességgel örültség volt, tudtam, hogy nem ő az, hiszen utána néztem. Nem ő volt az!

A nyomozás befejezése után minden folytatódott ugyanúgy, mint azelőtt. Hónapokig nem találkoztam vele. Olyan monotonná vált minden: felkeltem, megittam egy csésze kávé, ettem néhány kiflit, megvettem a napi újságot, hátha lesz időm elolvasni, beültem az autóba és elmentem a munkahelyemre. Minden egyes nap ugyanígy kezdődött. Amint beértem, rögtön szaladnom kellett valahova, mindig akadt munka. Ma azonban szinte egész nap szabad voltam, csak meg kellett írnom egy-két jelentést. Ez a tíz órás munkaidőből alig vett el hármát. Az időm többi részében azt csináltam, amit csak akartam – persze bent kellett ülnöm az irodában a főnököm utasítására. Kinyitottam hát az újságot, és mindent elolvastam belőle. A híreket hagytam utoljára, nehogy közben elmenjen a kedvem az olvasástól. Megtudtam például, hogy az Egyesült Államokban minden második ember el van hívva. Ezek az elhízott személyek pedig úgy fogyókúráznak, hogy reggel tíz tojás helyett nyolcat esznek, utána pedig szigorúan diétás Colát isznak. Milyen haszontalan cikkeket írnak már a lapokban. Ezt eddig mindenki tudta, hogy az amerikaiak lusták és kővérek, nem értem miért kell ezt egy fél oldalas hírként közölni. Látszik, hogy régóta nem olvastam ezt az újságot, valószínűleg nem most kezdték el az ilyen értelmetlen anyagok beillesztését. Továbbá azt is megtudtam, hogy a nők nyolcvan százaléka nem hord megfelelő méretű melltartót. Végül ez csapta ki a biztosítékot. Nem egy női magazint vettem, hanem egy egyszerű napilapot, amiben értesülhetek a hírekről és a közeli eseményekről. Úgy látszik, már nincs mit megírjanak a fene nagy újságírók. Ilyen badarságokkal tömik az emberek fejét. Az ilyen cikkek a női magazinokba illenek. Soha többet nem veszem meg ezt a hírlapot.

Csalódásom ellenére azért még átlapoztam, hogy elolvassam a híreket, hátha ott lesz valami értelmes is. Rögtön az első cikk egy balesetről tudósított. Miközben olvastam többször elállt a lélegzetem, és figyelmeztetnem kellett magam, hogy én még élek.

„Vasárnap éjjel, november 6-án, sajnálatos baleset történt Budapesten az Andrássy úton. Egy magyar rendszámú fehér Citroen C1-es és egy szerbiai Opel Astra gépjármű frontálisan ütközött egymással. A magyar autóban egy fiatal nő ült, bizonyos D.R., a másik autó vezetőjének kiléte azonban ismeretlen, ugyanis a rendőrök nem találtak nála semmilyen igazolványt. A sofőrrel mindössze annyit lehet tudni, hogy férfi. Arca a felismerhetetlenségig összetört. A balesetben életét veszítette a magyar nő, D.R. Az Opel vezetőjét életveszélyes sérülésekkel szállították kórházba. Résztünk fejezzük ki D.R. családjának.”

Újra és újra elolvastam a cikket. Azt hittem, rosszul láttam a monogramot, de kiderült, hogy nem. Nem tudom, hogy nézhettem ki, amint ezt olvastam, de éreztem, hogy teljesen elsápadok, és a fejem lassan előre borul, mint mikor valakivel közlik a rossz hírt, vagy, amikor a fiú azzal jön haza az iskolából, hogy igazgatói intőt kapott, és apja sajnálkozó tekintettel néz rá.

Úgy éreztem az a legjobb, ha érdeklődöm pár társamnál a balesetről. Nem lettem volna képes felhívni Réka mobilját és az üzenetreggiztővel beszélni. Teljesen összetörtem.

- Ádám, tudsz valamit a balesetről az Andrássy úton? Tegnap éjjel történt, most olvastam az újságban. Elég megrázó, nem gondolod?

- Tudom, én is olvastam. Ez nem az a D.R., akinek a halott férje után nyomoztál? – kérdezte Ádám úgy, mintha semmi sem történt volna.

De igen, ő az. Ne tégy úgy, mintha ez semmiség lenne. Ez akár bosszú is lehet, amiért megnyerték a pert a cég ellen, ahol a férje dolgozott. – ezt még én sem gondoltam komolyan. Réka alig kapott valamennyi pénzt a férje után. Nem volt akkora összeg, hogy meg kelljen fizetnie érte. Ezzel a mondattal csak a fájdalomamat akartam leplezni.

- Péter, ezt ugye te sem hiszed el? Egy ilyen kis összegű kártérítés miatt még senkit nem öltek meg. Különben is, a vállalat így sem járt rosszul. Ne törődj vele, biztos csak baleset volt. Tudod, hogy éjjel mik vannak a városban. Mindenki száguldozik, mert magáénak érzi a teret. Nézd a jó oldalát: nem fog szenvedni a férje elvesztése miatt. – úgy beszélt folyamatosan, mintha egy teljesen hétköznapi dolog lenne, hogy az ember barátai autóbalesetben meghalnak. Soha nem fogom megérteni Ádámot. Hogy lehet valaki ennyire érzelmeiktől mentes?

- Igen, talán igazad van. Megyek, öt perc múlva vége a munkaidőmnek.

Hazafelé menet felkanyarodtam az Andrássy útra. Látnom kellett az ütközés helyét. Végighajtottam az úton, de sehol egy üvegdarab, féknyom, vagy bármi jele annak, hogy itt egy nappal ezelőtt baleset történt. A takarítók jól végezték a munkájukat.

A fájdalom egyre csak erősödött. Fő oka az volt, hogy elvesztettem az utolsó embert, aki az igazi Rékára emlékeztetett. Soha nem egy csinos özvegyet láttam benne, aki próbál mindent újrakezdeni, hanem a volt barátnőmet, aki pontosan olyan volt, mint ő. Nem tudtam mire vélni a hasonlóságot, valóban félelmetes volt. Amikor eldöntöttem, hogy segítek neki, úgy éreztem kötelességem, hisz annyira nagy volt a hasonlóság közöttük. Tényleg mintha őt láttam volna személyesen. De most már mindennek vége. Rékát soha nem fogom megtalálni, a másik Rékát pedig örökre elvesztettem egy gyorsajtó miatt.

Vacsora után átgondoltam ezt az egész nyomozást, és rájöttem, hogy sokkal jobban jártam, hogy nem találtam meg. Három év után nem valószínű, hogy még mindig szeret, vagy bármilyen más érzelmet táplál irántam. Már nem érdekelt az egész. Egy hét alatt rájöttem, hogy az életem egy csödtömeg. Gyakorlatilag nincs is életem. Minden napom ugyanúgy telik. Az egyetlen különbséget a megoldatlan ügyek változatossága képezi. Már a munkámat sem élvezem annyira, mint az elején. A budapesti bűnözők nem olyan okosak, hogy valami újdonságot találjanak ki, ami igazán rejtélyessé teszi őket. A végén mindig lebuknak. Rájöttem, hogy nem is itt kéne élnem, hanem valahol külföldön, egy nagyobb városban, mondjuk Londonban. Már többször ajánlottak fel állásokat más országokban, de nem fogadtam el soha egyiket sem. Ennek az okát azonban nem tudom. Valamennyire mindig kötődtem Budapesthez, még ha nem is itt születtem. Jól éreztem magam itt. Voltak lehetőségeim, szórakozhattam, meg volt mindenem, amit csak akartam, kivéve egy dolgot: nem volt családom, nem voltak igazi barátaim, és ez rányomta bélyegét az egész életemre. Talán nekem is újra kellene kezdenem, mint ahogy sokan mások teszik. Lehet, hogy ez nálam az a bizonyos kapuzárási pánik. Jóllehet, most fogom elkövetni életem legnagyobb hibáját, hogy elhagyom a várost, de jelen pillanatban ez tűnik a leghelytállóbb döntésnek.

Holnap beadom a felmondásomat, felhívom a londoni kapcsolatomat, aki már régóta próbál odacsábítani, és megpróbálok új életet kezdeni. Többet is fogok keresni, körülbelül kétszer annyit, új barátokat szerzek és talán sűrűbben látogatom majd a családomat is. A londoni címemet akár meg is adhatom nekik, odáig ügysem jönnek el autóval, a repüléstől pedig félnek.

Mindenki sajnálta, hogy elmegyek, mert jó társnak tartottak, szerették az eszemet. Semmiféle akadályt nem gördítettek az utamba, hogy ne tudjam teljesíteni a tervemet, csak egyszerűen hagytak elmenni, mint ahogy az értelmes, felnőtt emberekhez illik. A búcsúzkodás nem tartott sokáig. Este még a társammal megittunk egy-két italt, a viszontlátás reményében. Jó tanácsokkal látott el. A sokadik sör után, csak olyan tanácsokat adott, hogy minden héten egyszer takarítsak ki a lakásban, de ha nincs rá időm, akkor fogadjak egy csinos kis bejárónőt, ne dolgozzak túl sokat, mert az árt a léleknek. Az utolsó szava az volt, hogy ha fellép a kedvenc együttese, akkor küldjek neki jegyet, mert ha nem, kirúgat – persze csak viccelt. Nyilvánvaló volt, hogy küldök neki, mert az utóbbi időben ő volt az egyik legjobb barátom. Ezután még nevtünk órákon át a régi történeteken, vicces ügyeken – merthogy ilyenek is voltak. A búcsúzás késő éjszakába torkolt. Már elég álmos voltam, ezért jobbnak láttam lerázni őt. A kocsmá előtt kezét fogtunk, én jobbra indultam el, ő pedig balra. Ekkor láttam őt, és az összes többi munkatársamat utoljára.

Reggel kilencre kint kellett lennem a reptéren, bár a gép csak tizenegykor indult. Türelmesen vártam. Elolvastam pár újságot. Ezúttal nem vettem holmi szedett-vedett hírlapot, hanem egy Garfield képregényt, amivel kimutattam mindenki számára, aki furcsán nézett rám, hogy fiatalnak és életerősnek érzem magam az új életem küszöbén. Az emberek csak mosolyogtak, amikor meglátták mit olvasok. Valóban érdekes látvány lehet, amikor egy harmincöt év körüli öltönyös férfi gyermekmagazint olvas. A repülőgépen az egyik kislány rettenetesen hangosan és visítva elkezdett sírni, amikor a stewardess bemondta, hogy kapcsoljuk be az öveket. Odaadtam hát neki a frissen vásárolt, alig használt magazint, hogy nézegesse. Vicces képek voltak benne.

Izgatott voltam, nagyon vártam az érkezést. A három órás repülőút alatt megfigyeltem az embereket. A legtöbben kint élő magyarok voltak, akik itthon töltötték az ünnepeket, amit furcsának találtam, mert én öt évig háromszáz kilométert nem voltam képes megtenni, hogy lássam a családomat, nem csak

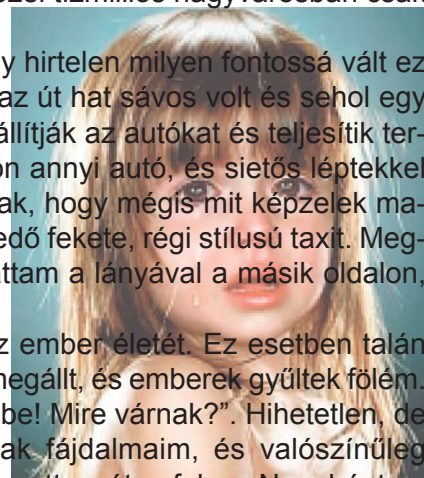

az ünnepek idején, hanem máskor sem. Voltak a gépen hozzám hasonló öltönyös, aktatáskás férfiak, és kosztümös nők; ők angolok voltak. Ahogy hallottam a beszélgetésükből, befektetők voltak, és igen nagy összeget akartak áldozni egy magyar cégre. Nem is figyeltem tovább rájuk, unalmas figurák. A légiutas-kísérő bejelentette, hogy hamarosan leszállunk, ezért foglaljuk el helyeinket és ismét kössük be magunkat. A gyerek most újra elkezdett bömbölni, de most még hangosabban. Anyja mutogatta neki a Grafiel képregényt, amit a kezébe adtam, de már nem volt számára érdekes. Most nem volt mit adnom neki, ezért kénytelen voltam hallgatni a sírását. Szerencsére már csak pár percet töltöttem a repülőgépen, annyit épp kibírtam. Többen próbálták szórakoztatni a kislányt, de rá semmi sem hatott. A gond az volt, hogy az utasok többsége felnőtt volt, és nem hordott magánál olyan tárgyat, ami érdekes lehet egy kislány számára – az anyja gondolhattott volna erre, és hozhatott volna magával egy babát, vagy valamilyen játékot.

Amint leszálltunk a gépről, próbáltam nem szem elől téveszteni őket addig, amíg nem találok egy kis boltot, hogy vegyek valami játékot. Ha netán máskor is megzavarja az utasok nyugalmát, legyen ellenszer. A repülőtéri újságosnál árultak mindenféle apró játékokat. A biztonság kedvéért vettem kettőt. Egy szőke Barbie-babát és egy társat neki, az örök hűségű Ken-t. Azonban, amikor hátrafordultam, már nem láttam őket. Ott álltam a Heathrow repülőtér közepén két babával a kezemben; itt már nem néztek rám olyan furcsán. Gondolom az emberek hozzá vannak szokva az ilyesmihez, végül is egy közel tízmilliós nagyvárosban csak akad egy-két olyan alak, mint én.

Kirohantam az utcára, hátha meglátom őket valahol – érdekes, hogy hirtelen milyen fontossá vált ez számomra. Megpillantottam őket az út túloldalán. A baj csak az volt, hogy az út hat sávos volt és sehol egy átkelőhely. A filmekben ilyenkor a hősök, mindig átszaladnak az úton, megállítják az autókat és teljesítik tervüket. Nem volt szabad szem elől vesztenem őket. Kivártam, amíg nem jön annyi autó, és sietős léptekkel elindultam az út másik oldala felé. Az elején néhány autó rám dudált, szidtak, hogy mégis mit képzelek magamról, aztán váratlanul megláttam egy hatalmas sebességgel felém közeledő fekete, régi stílusú taxit. Megpróbáltam elmenekülni előle, de a következő pillanatban már nem a nőt láttam a lányával a másik oldalon, hanem az eget bámultam értetlenül, mint aki még sohasem látta.

Furcsa, hogy egyetlen síró gyermek, hogy meg tudja változtatni az ember életét. Ez esetben talán nem is az életemet változtatta meg, hanem a sorsomat. A forgalom hirtelen megállt, és emberek gyűltek fölém. Valahol nagyon vérezhettem, mert folyton azt kiabálták, hogy „Kössék már be! Mire várnak?”. Hihetetlen, de a szép az volt benne, hogy én ebből semmit nem éreztem, nem voltak fájdalmaim, és valószínűleg eszméletemnél sem voltam. Egy örökkévalóságnak tűnő ideig gondolkoztam ott az úton fekvé. Nem bántam meg semmit, amit az életemben tettem, azt sem hogy két babát akartam adni egy ismeretlen kislánynak, hogy ne sírjon. Annak örültem a legjobban, hogy néhány hónappal ezelőtt meglátogattam a családomat. Valami azt súgta...hát ez volt az. Valójában nem tudtam megmagyarázni magamnak sem, hogy miért volt olyan fontos nekem, hogy a kislány ne üvöltsön tovább. Lehet, hogy azért, mert amikor nyugodt volt és mosolygott, olyan gyönyörűen nézett rám, és mindenkire a gépen, mint egy ifjú hercegnő. Mosolya éppen olyan volt, mint a Rékáé, az igazi Rékáé. Lehet, hogy ez volt a magyarázat, lehet, hogy nem. Lehet, hogy csak rámtört valamiféle emberi szeretet, és örömet akartam szerezni neki.

A semmiből valaki, mintha mellkason ütött volna - egyáltalán nem volt kellemes érzés. El sem tudtam képzelni, hogy ki akar a halálom előtt jól megverni. De minden ütés után, mintha valamelyest feltöltődtem volna, mintha kezdtem volna érezni egy tompa, az egész testemet behálózó fájdalmat. Ezek az ütések egyre erősebbek lettek, de mintha semmit sem tettek volna velem. Csak azt a tompa, mindenemet körülölelő fájdalmat éreztem, ami egy idő után ismét szinte teljesen megszűnt. Ugyanúgy feküdtem ott, gondolataimba merülve, mintha senki hozzám sem ért volna. Talán jobb lett volna, ha a mégis agyonvernek.

Zavaros gondolatok kavargtak bennem. Bár még egyszer ehetnék anyám sütiéből, vagy veszekedhetnék apámmal a tévé előtt, miközben Réka a másik szobában játszik a kicsivel, és engem szólít. Megpróbálom megérinteni őket, de a semmit markolom.

Egy pillanatra, mintha valamiféle fuvallat fújta volna meg, megszólaltam: „Adják a babákat a nőnek”, de senki nem reagált rá. Talán csak mondani akartam? Erre már sosem tudom meg a választ, mert ez a mondat minden erőt felhasznált a testemből, és akkor minden gondolatom megszűnt. Éreztem, ahogy kiáramlik belőlem az élet utolsó, apró cseppje is. Lehunytam a szemem.

Interjú Krilek Yvettel

Valódi arcok
- rovatvezető:
Dani Éva

1. Mi a hobbid?

Nagyon szeretek a neten böngészni, a barátaimmal (illetve a barátommal) lenni, gitározni és olvasni.

2. Milyen zenei stílust szeretsz?

Én erre azt mondom, hogy üsse kő. Tehát a műfajok közül egyértelműen a rock áll a legközelebb a szívemhez (fülemhez), illetve ennek különböző válfajai /rokonműfajai. Egynéhány példát hadd említsünk: Supernem, Seether, Alter Bridge, Breaking Benjamin, Rise Against, Green Day, Nickelback, Daughtry, Three Days Grace, 30 Seconds To Mars és még sokan mások – a mai felhozatalból, illetve a '70-

'80-as évek klasszikusai: Aerosmith, G'N'R, Def Leppard, Scorpions, Pink Floyd, Metallica, AC/DC és társaik. :)

3. Mi az érdeklődési köröd?

Könyvek, filmek, zene bármilyen mennyiségben.

4. Milyen jövőbeli terveid vannak?

Jövőbeli tervek... nem is tudom. Először is kijárni a líceumot itt, az Arany János Iskolaközpontban. A továbbiak megálmodása még folyamatban van.

5. Milyen versenyeken vettél részt?

Tavaly, 2011-ben részt vettem a Jedlik Ányos Fizikaverseny (Nyíregyháza), a Hevesy György Kémiaaverseny (Kolozsvár) és a Mikes Kelemen Magyar Nyelv- és Irodalom Tantárgyverseny (Marosvásárhely) országos szakaszain. Idén pedig, 2012-ben ez utóbbi országos szakaszára sikerült eljutnom, a verseny helyszíne pedig Kolozsvár volt.

6. Milyen helyezéseket értél el?

A 2011-es eredmények: fizikaverseny – 6. helyezés, kémiaaverseny – 12. helyezés, magyar irodalom – 9. 2012-ben pedig az Mikes Kelemen irodalom tantárgyverseny 5. helyezettje lettem.

7. Miért kötődsz az irodalomhoz?

Elsősorban azért, mert ez az egyik legeslegjobb módja annak, hogy különböző emberi érzések és gondolatok kifejezésre juthassanak. Továbbá pedig, mert –bármennyire közhelynek hangzik-, de igenis gyarapítja az ember szókincsét, bővíti, és sokszor próbára teszi az ember képzelőerejét, és ezzel egyidejűleg egy új világot tár az olvasó elé.

8. Ki a kedvenc író?

Kedvencre nem tudok egyértelműen rámutatni. Azért is nem, mert a sok általam kedvelt író [vagy bármi] közül bűn kiragadni csak egyet. Viszont kategóriákat mondhatok: a bűnügyi-, kaland- és ifjúsági regények a hozzám legközelebb állók.

9. Mi leszel ha nagy leszel? :)

Egyelőre a tanári pályán gondolkodom, mint olyan, de ez persze még változhat. Az előttem álló 4 évben eldől majd.

10. Mi a véleményed az iskolaújságról?

Az iskolaújság szerintem egy nagyon jó ötlet volt, mivel érezhető rajta, hogy ez a mi lapunk. Mi írunk arról, ami minket érdekel, éppen ezért senki előtt sem idegen, aki a közösségünk része. Ezen kívül pedig mondanom sem kell, hogy a szerkesztőség egy szervezett és jófej csapat, akik értik a dolgukat. :)

Köszönjük a válaszokat és sok sikert kívánunk Yvettnek a továbbiakban is!

VIII. Tudományos Diákkonferencia Nagyszalontán

Mint minden évben, 2012-ben is megrendezésre került május 5-én Nagyszalontán a diákkonferencia. A nyolcadik kiadásban több mint 100 diák vett részt, akik körülbelül 70 dolgozatot és kísérletet mutattak be. Érdekes bemutatókkal érkeztek a tanulók Zentáról (Vajdaság, Szerbia), Szeghalomról (Magyarország), Kolozsvárról, Tasnádról, Belényesből, Margittáról, Nagyváradról, és végül, de nem utolsó sorban Nagyszalontáról.

A diákok biológia, kémia, fizika, matematika és informatika dolgozatokkal versenghettek az első helyezéért. A dolgozatokat egy tapasztalt és kiváló zsűri értékelt: biológiánál Barbu Edit és Nagy Ella, fizikánál Kiss Ernő és Bakó Irén, kémiánál Halász Katalin és Szigeti Balogh Irén, matematikánál a magyar tagozaton Szél Gyöngyi és Sziijártó Tünde, a román tagozaton pedig Baba Sanda és Buftea-Bercea Gheorghe, az informatikánál Canahai Dana, Hasas Tünde és Berek Máté-Tamás, informatikus. Ezt a jeles eseményt a Nagyszalontai Polgármesteri Hivatal, a Református Egyház, az Arany János Iskolaközpont vezetősége és szülőbizottsága, a Degal üzlet, a Discont Center üzlet és vendéglő, a Fractal Computer, valamint a Pro Lyceum Alapítvány támogatta. A VIII. Diákkonferencián résztvevők érdekes kísérleteknek és dolgozatoknak lehettek szem- és fültanúi. Iskolánk diákjai kiváló eredményeket értek el, és a más városokból érkezők is kitűnően szerepeltek.

Matematika helyezések, magyar tagozat:

- I. helyezett: Bíró Arnold és Danei Szabolcs (X. oszt. – Tasnádi Iskolaközpont)
- II. helyezett: Moldován Kitti (XI. oszt. – Arany János Iskolaközpont) és Nagy Adrienn (X. oszt. – Arany János Iskolaközpont)
- III. helyezett: Fecete Tibor (XI. oszt. – Arany János Iskolaközpont)

Matematika helyezések, román tagozat:

- I. helyezett: Ursan Victor (X. oszt. – Colegiul Național "Arany János")
- II. helyezett: Patricia Cosma és Alexandra Florea (IX. oszt. – Colegiul Tehnic Ioan Ciordaș) és Sabău Iulia (X. oszt. – Colegiul Național "Arany János")
- III. helyezett: Gal Lucia és Cîrjan Greta (X. oszt. – Colegiul Național "Arany János")

Informatika helyezések:

Fődíj: Simonyi Máté (XII. oszt. - Bólyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium Zenta)

- I. helyezett: Nagy Zsombor (XI. oszt. Arany János Iskolaközpont), valamint Kopasz Tamás és Kormoczi Andor (XII. oszt. - Bólyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium Zenta)
- II. helyezett: Órás Andrea és Gál Kata (XI. oszt. – Arany János Iskolaközpont)
- III. helyezett: Kis Nándor (X. oszt.) és Huli Nándor-István (IX. oszt. – Arany János Iskolaközpont)

Fizika helyezések:

- I. helyezett: Ille Florian és Gurscă Vlad (XI. oszt. – Colegiul Național Samuil Vulcan)
- II. helyezett: Kovács István és Sárközi Csaba (XI. oszt. – Arany János Iskolaközpont), Iabloncsik Darina (XI. oszt. – Colegiul Național Emanuil Gojdu)
- III. helyezett: Haidu Sorin és Haiduc Alexandru (XII. oszt. – Colegiul Național Samuil Vulcan)

Kémia helyezések:

- I. helyezett: Pósa Vivien (X. oszt. – Bólyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium, Zenta)
- II. helyezett: Erdei Alexandra és Nagy Xénia (IX. oszt. – Arany János Iskolaközpont)
- III. helyezett: Tóth Szabolcs és Gajba Gergely (XI. oszt. - Bólyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium, Zenta)

Biológia helyezések:

- I. helyezett: Váncza Lóránd (Református gimnázium, Kolozsvár) és Sziijártó István (Péter András Gimnázium és Szigeti Endre Szakképző Iskola, Szeghalom)
- II. helyezett: Fogarassy Csilla és Rittner Tímea (X. oszt. – Ady Endre Elméleti Líceum)
- III. helyezett: Buhászi Henrietta, Kiss Hajnalka, Pálfi Bernadett és Simon Ágota (XI. oszt.- Ady Endre Elméleti Líceum), Nagy Gábor és Nagy Adrienn (X. oszt.- Arany János Iskolaközpont), Hoffmann Anna és Kor Nóra (IX. oszt.- Szent László Római-Katolikus Gimnázium)

Reméljük, hogy az idei diákkonferencián nagy sikereket elért diákokat jövőre is viszont látjuk, és persze azokat is, akik még nem próbálták ki magukat ilyen jellegű versenyeken. Mindenkinek köszönjük a részvételét!

Csokis mandulás keverttészta

Elérkezett az utolsó szám, és egyben az utolsó recept is. Külön megszeretném köszönni az **V.C. osztálynak**, hogy előszeretettel olvasták receptjeimet. Remélem jövőre is drukkolóimra lelek bennük.

A nyári szünidő közeledtével arra gondoltam, hogy megosztom veletek kedvenc süteményemet, melyet nyáron a legnagyobb hőségben is szívesen fogyaszthattok.

Hozzávalók:

- 1 tk puha vaj a tepszi kikenéséhez
- 2 nagy tojás
- 2 tk neszkávét
- szűk 1 dl semleges ízű olaj
- 10 dkg liszt
- 10 dkg cukor
- 2 dkg kakaó
- ½ tk sütőpor
- 10 dkg étcsokoládé
- 1 nagy marék aprított mandula

Bemelegítem a sütőt 175 fokra. A tojásokat egy evőkanál langyos vízben feloldott neszkávéval és az olajjal simára keverem a robotgéppel. Amíg a gép dolgozik, kikeverem és jól összekeverem a lisztet, cukrot, kakaót, sütőport. Az étcsokoládét kis darabokra vágom, és ezt is hozzáadom a lisztes anyaghoz. Amikor ez kész, a száraz hozzávalókat összekeverem a nedves hozzávalókkal, és a kapott masszát beleöntöm a kivajazott tepsibe.

Megszórom a tetejét aprított mandulával, és 18 perc alatt megsütöm a forró sütőben.

A leírt mennyiség kicsi tepsibe elég, ajánlom, hogy dupla adagot próbálj ki, ha követed a leírást lehetetlen elrontani. Ajánlatos, hogy kerek tortaformában süsd meg, így a külalakja is hívogatóbb lesz, nem csak az illata.

Mikor melegen kiveszed a sütőből még a csoki darabok meg vannak olvadva... ha kihűlten fogyasztod, ajánlom, hogy a kedvenc fagyiddal spékeld meg. Kóstold meg, nem lehet leírni az íz, és a hatást!!! Igazi ízbomba!!! Remélem receptjeim megédesítették napjaitokat. Kellemes vakációt kívánok mindenkinek!!!! Nyáron se kerüljétek el a konyhát!!!

Kiértékelés

Kertmegi Dóra: A *Süss Kittivel* a kedvenc rovatom, az újságot szinte csak ezért veszem, mindig találok benne jó tanácsokat és praktikákat. Amit Kitti leír, azt már kipróbálta, és amiről ő azt állítja, hogy jó, az úgy is van. Szóval csak így tovább, és bátran ajánlom mindenkinek.

Gál Kata: Habár személyesen nem próbáltam még ki a recepteket, de volt szerencsém megkóstolni párat belőlük, és biztosan javasolhatom mindenkinek, hogy süttesse meg otthon anyukájával, nagymamával, vagy akár süsse meg ő maga. A miccsütéses melléklet kimondottan tetszett, mivel én is jelen voltam azon a húsvéti napon Külüs Briginél, és elárulhatom, hogy Kitti nem csak jól süt, hanem sütni és enni is öröm vele. Próbáljátok ki a társaságot is, ne csak a recepteket!

Oláh Zoltán: Nem is olvastam még ezt az újságot, viszont ezzel a recepttel már találkoztam, azóta is áldom azt a napot. Ezek a receptek nem csak ízletesek, hanem fel is dobják az ember hangulatát. Sajnálom, hogy ez az utolsó szám, remélem jövőre újra munkába kezd a cukrász Moldován Kitti.

Amióta ezekből a pompás ételekből falatozok jobb a vérkeringésem és sokkal fittebb vagyok. Ajánlom mindenkinek, hogy a csokis mandulás tésztával kezdje a napot és azzal is fejezze be, a plusz kilóktól tekintsünk el, az még nem számít. Érdemes lenne Kitti tehetségét ebben a szakmában tovább kamatoztatni.

PC játéktesztek

- rovatvezető Szél Ádám

Red Orchestra 2: Heroes of Stalingrad

Üdvözlök újra minden olvasót!

A hónapban sajnos nem sok új játék jelent meg, így nehezen találtam játékot, amit leteszteljek. Aztán egy májusi hétvégén netezgetés közben azt vettem észre, hogy a Red Orchestra 2 ingyenes a hétvégén. Hát nem is kellett jobban megnézzem, egyből letöltöttem, kihasználtam a tökéletes alkalmat arra, hogy játékot teszteljek.

A játék nagyjából 10 Giga körül van, szóval az ember azt várná, hogy valami nagyra

lehet tőle számítani, de ahogy belépünk a játékba, és játszani kezdünk, olyan érzés fog el minket, mintha egy 20 éves játékkal játszanánk... Nem a játékelmény miatt, hanem a grafika miatt. A játék grafikája ahhoz képest, hogy 2011-es, valami fürtelem. Nagyjából egy 2003-as játék szintjén van grafikailag. Na, akkor gondoltam, hogy megnézem a beállításokat, hogy hátha feljebb lehet vinni a grafikát. Sikerült. Azonban az FPS-

em csökkenésén kívül semmi más nem történt.

Gondoltam, ennél a játéknál akkor biztosan a játékelményre fektették a hangsúlyt és nem a grafikára, szóval felmentem egy szerverre, és elkezdtem játszani. Az eredmény? Körülbelül az, hogy a játék törlésre került egy fél órán belül, ugyanis ebben a játékban minden el van rontva annyira, hogy jobban nem is lehetne. A fegyverek használhatatlanok, a hivatalos szerverek laggolnak, az egyik csapatnak kék, a másiknak zöld ruhája van, de a két szín annyira hasonlít, hogy elég nehéz nagyobb távolságból észrevenni, ezzel a grafikával.

Összegzésként csak annyit szeretnék mondani, hogy nem ajánlom ezt a játékot senkinek.

Humorsarok

- Rovatvezető: Maurer Lajos

A fekete lyukak úgy keletkeztek, hogy Isten nullával osztott.

Nem az a baj, hogy nagy az Isten állatkertje, hanem hogy alacsony a kerítés.

Az idő pénz. A pénz beszél, a kutya ugat. Amelyik kutya ugat, az nem harap. Ebből következik, hogy az idő nem harap. De akkor minek van neki vafoga?

Örömmel értesítem önt, hogy megnyerte akciónk fődíját, egy 3 hetes csótányfiókat. Amennyiben elmulasztaná az átvételét, postázzuk az egész családot!

Nekünk a Balaton a Riviéra...

Balaton... A magyarok tengere, Riviérája, és nem utolsó sorban egyik kedvenc édessége a

Tibi csoki után. Amikor felröppent a balatoni kirándulás híre, természetesen mindenki azonnal, kézzel-lábbal iratkozott fel a kirándulni vágyók listájára. Nem utolsó szempont volt persze a feliratkozásnál az a tény, hogy a buszon élvezhetjük Csabi bácsi, a sofőr társaságát is, aki ismét bevállalta, hogy kirándulni visz minket, sőt – hogy a szülők ne essenek mély apátiába – haza is hoz mindenkit.

Május 18-20. között tehát az Arany János Iskola központ diákjai egy igencsak

tartalmas kiránduláson vehettek részt, melynek fő célpontja a Balaton volt, azonban olyan történelmileg jelentős helyszíneket is magába foglalt, mint a Tihanyi apátság, Szent István és Boldog Gizella veszprémi szobra, vagy éppen a Jókai-villa – ötvözve így a „kellemeset a haszonnal”, a szórakozást a gazdag kulturális élményekkel, látványosságokkal.

Péntek reggel 7 órakor kezdetét vette a kirándulás. Álmosan ugyan, de annál nagyobb elszántsággal és jókedvvel indultunk el szálláshelyünk felé, Balatonalmádira. Első megállónk Balatonszárszó volt, ahol megtekinthettük a József Attila-émlékművet a vasúttal szemközti parkban. Mindezek után a szálláshelyek elfoglalása következett, majd a csoport a közeli lelátóra sétált, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt Balatonalmádira és magára a Balatonra is. Ezután szabadprogram következett, így lehetőségünk nyílt Balatonalmádi – úgymond - felderítésére, sétálva a kellemes és rendezett utcákon, vagy éppen a mólókon üldögélve szemlélni a Balaton végelethetetlen kétségét.

Másnap reggel vízre szálltunk, és „hajótávlatból” megtekintettük a Tihanyi apátságot. Ezután rövid városismertetőre került sor Balatonfüreden, majd betekintést nyerhettünk a Jókai-villába. A nap további részét Tihanyban töltöttük, ahol ismét megtekintettük az apátságot, a Kálváriát, majd felsétáltunk a Visszhang-dombra, ahol - bár igencsak beleadtunk apait-anyait - hiába kiáltottuk tele tüdőből, hogy „Szalonta!”, a kiáltás csak egyszer hangzott el, ami enyhén lelombozta a kedvünket. A nap a BL döntővel zárult, és egy utolsó sétával Balatonalmádiban.

Az utolsó nap reggelén, nehéz szívvel ugyan, de elhagytuk szállásunkat, és Veszprémbe utaztunk, ahol Szent István és Boldog Gizella szobrában valamint a lélegzetelállító kilátásban gyönyörködhattunk. Utolsó megállónk Székesfehérvár volt, ahol a magyar királyok temetkezési helyét valamint az országalmát tekinthettük meg.

Véleményem szerint nagyszerű, élményekkel és látványosságokkal teli kirándulás volt, olyan, amit az ember soha nem felejt el. Az, aki eljött, biztosan nem bánta meg, talán csak azt, hogy véget ért.

Köszönetet szeretnék mondani a magam, és minden diák nevében **Domján Laura** és **Andor Irén** tanárnőknek, valamint **Fenesi Ferenc** tanár úrnak, hogy lehetővé tették a kirándulást, valamint azt, hogy velünk tartottak ezen a hétvégén.

Kiss Anna

TOP 5 FILMEK

1. A Bosszúállók (The Avengers) - 2012 (Sci-fi)

Hőseink külön-külön váltak ismertté és egy világ csodálja őket. Ha viszont összeállnak, legyőzhetetlenné válnak. Szükség is van Vasember, Hulk, Amerika Kapitány és Thor együttműködésére, hiszen nekik kell legyőzniük a gonoszt, aki a világot fenyegeti.

2. A Csatahajó (Battleship) – 2012 (Akció – Thriller)

Az utolsó csatahajóként hamarosan a USS Iowa is múzeumként szolgál majd Los Angeles egyik kikötőjében. A hadihajó vasárnap indult el a kaliforniai Richmondból, ahol felújítási munkálatokat végeztek rajta.

A tervek szerint négy nap múlva kell, hogy megérkezzen végső nyughelyére. A Des Moines Register szerint az utat a hajó tetején elhelyezett kameráról végig közvetíteni fogják. Múzeumként július 7-én nyitják meg az érdeklődők előtt, a nyugati parton ez lesz az egyetlen csatahajóból átalakított múzeum az Egyesült Államokban. A múzeum üzemeltetői azt remélik, hogy a USS Iowa évente félmillió látogatót vonz majd.

3. A dictator (The Dictator) - 2012 (Komédia)

4. Éjsötét árnyékok (Dark Shadows) -2012 (Komédia)

5. Várandósok – Az a bizonyos 9 hónap (What to Expect When You're Expecting – 2012 (Komédia)

TOP 10 ZENÉK

1. Set Fire To The Rain – Adele

2. Stronger – Kelly Clarkson

3. We Found Love – Rihanna ft. Calvin Harris

4. Good Feeling – Flo Rida

5. Turn Me On – David Guetta ft. Nicki Minaj

6. It Will Rain – Bruno Mars

7. Sexy And I Know It – LMFAO

8. Domino – Jessie J

9. The One That Got Away – Katy Perry

10. Rack City – Tyga

Megkésve ugyan, de nagy szeretettel köszöntjük **Juhász Tímeát**, aki május 3-án belépett a felnőttek komoly, felelősségteljes világába – egyszóval **18 éves lett!** Ahelyett, hogy idézetekkel bombáznánk, vagy valami versikével kívánnánk boldog születnapot, elmondjuk neked, hogy mi is a jó abban, hogy felnőtt lettél:

- Ezentúl a magad ura vagy! (persze csak elméletileg, de ennek nincs jelentősége)

- Szavazhatsz! (már ha látod értelmét...)

- Oda mehatsz, ahova csak akarsz! (ha anyu/apu elenged...)

- Azt csinálhatsz, amit csak akarsz! (ha van rá pénzed...)

- Tudatmódosító szereket vehetsz bárhol és bármikor! (bár ez téged sosem vonzott...)

Ugye milyen jó felnőttnek lenni?:)

Kívánjuk, hogy mindig légy boldog, akármit is tartogasson életednek ez az új szakasza. Ránk mindig számíthatsz, ha esik, ha fúj!

NAGYON BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT!

